

1042

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 25 sierpnia 1956 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Szpetal” obszar lasu o powierzchni 42,50 ha w Leśnictwie Szpetal Nadleśnictwa Państwowego Włocławek, położony w miejscowości Szpetal, w obrębie miasta wydzielonego Włocławka, w województwie bydgoskim.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu: 529a, b, 530a, b, c, d, f, według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1949 — 1958 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu mieszanego, porastającego stromą szkarpę prawego brzegu Wisły, z elementami roślinności pontyjskiej w runie leśnym oraz z jedynym w północnej Polsce stanowiskiem dyptama jesionolistnego (*Dictamnus albus*).

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określił specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienio-

nego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny,

b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

d) pozyskiwanie żywicy, zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,

e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,

f) niszczenie gleby, wydobywanie kamieni,

g) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

h) zanieczyszczanie terenu, wzniecanie ognia i zakłócanie ciszy,

i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,

j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: w z. T. Rykowski

1043

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 27 października 1956 r.

w sprawie ustanowienia regulaminu odznaki „Budowniczy Huty im. Lenina”.

Na podstawie § 4 uchwały nr 667 Prezydium Rządu z dnia 23 października 1956 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Budowniczy Huty im. Lenina” (Monitor Polski Nr 88, poz. 1012) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się regulamin odznaki „Budowniczy Huty im. Lenina”, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa: w z. Cz. Bąbiński

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 27 października 1956 r. (poz. 1043).

REGULAMIN ODZNAKI „BUDOWNICZY HUTY IM. LENINA”

§ 1. 1. Odznaka „Budowniczy Huty im. Lenina”, zwana dalej „odznaką”, jest szczególnie zaszczytnym wyróżnieniem osoby zasłużonej przy budowie największego obiektu przemysłowego Polski Ludowej — Huty im. Lenina.

2. Odznaka może być nadana osobom zatrudnionym przy budowie Huty im. Lenina przez okres co najmniej trzech lat, które uzyskały wybitne osiągnięcia w dziedzinie produkcyj-

nej lub postępu technicznego i organizacyjnego. Ponadto odznaka może być nadana specjalistom zagranicznym.

3. Odznaki zostaną nadane zasadniczo w 1956 r. z okazji zakończenia I etapu budowy Huty im. Lenina, a w latach następnych będą nadawane w przypadkach wyjątkowych z okazji przekazywania do eksploatacji następnych obiektów Huty.

§ 2. 1. Odznakę nadaje, zgodnie z § 3 uchwały nr 667 Prezydium Rządu z dnia 23 października 1956 r. (Monitor Polski Nr 88, poz. 1012), Minister Budownictwa na wniosek dyrektora Zjednoczenia Przemysłowego Budowy Huty im. Lenina lub dyrektora naczelnego Huty im. Lenina bądź Minister Budownictwa z urzędu.

2. Wręczenia odznaki dokonuje Minister Budownictwa lub w imieniu Ministra osoba przez niego upoważniona.

§ 3. 1. Wnioski o nadanie odznaki należy kierować do Gabinetu Ministra w Ministerstwie Budownictwa.

2. Wnioski o nadanie odznaki powinny zawierać dane uzasadniające wyróżnienie pracownika odznaką.

3. Wnioski o nadanie odznaki należy sporządzać na formularzu ustalonym dla sporządzania wniosków o nadanie odznaczeń (formularz Centrali Wydawniczej Druków — wzór Os-6 „Wniosek o nadanie odznaczenia”).

§ 4. Wzór oraz szczegółowy opis odznaki zawiera załącznik nr 1 do regulaminu, a wzór dokumentu (legitymacji) stwierdzającego nadanie odznaki — załącznik nr 2 do regulaminu.

§ 5. 1. Nadanie odznaki odnotowuje się w karcie ewidencyjnej wyróżnionego pracownika, a do jego akt osobowych dołącza się odpis dokumentu stwierdzającego nadanie odznaki.

2. Imienną listę pracowników wyróżnionych odznaką wywiesza się w macierzystym zakładzie pracy i ogłasza w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Budownictwa.

3. Zakłady pracy, zatrudniające pracowników wyróżnionych odznaką prowadzą imienne rejestry tych pracowników.

§ 6. 1. O zagubieniu, zniszczeniu lub kradzieży odznaki albo dokumentu stwierdzającego nadanie odznaki pracownik odznaczony obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie zakład pracy.

2. Wnioski o wydanie duplikatu odznaki i wtórnika dokumentu stwierdzającego nadanie odznaki należy kierować do Gabinetu Ministra w Ministerstwie Budownictwa.

3. Za duplikat odznaki pobiera się od pracownika opłatę w wysokości kosztu własnego ustalonego przez Ministerstwo Budownictwa. Wtórnik dokumentu stwierdzającego nadanie odznaki wydaje się bezpłatnie.

4. Wydanie duplikatu odznaki i wtórnika dokumentu stwierdzającego nadanie odznaki odnotowuje się w rejestrze, o którym mowa w § 5 ust. 3.

§ 7. Odznakę nosi się na odzieży z lewej strony piersi.

Załączniki do regulaminu odznaki „Budowniczy Huty im. Lenina”.

Załącznik nr 1.

OPIS ODZNAKI „BUDOWNICZY HUTY IM. LENINA”

Odznaka „Budowniczy Huty im. Lenina” jest wykonana jednostronnie techniką tłoczoną w metalu białym (stop), posrebrzana i oksydowana.

Napis „Budowniczy Huty im. Lenina” jest ułożony z jasných liter na wstędze czerwonej wykonanej techniką emaliową na błyszczącym, srebrnym tle (emalia koloru cynobrowego).

Daty są tłoczone wgłębnie.

Środkowy relief ilustrujący kominy, nagrzewnice i dźwig jest oparty o tło chropowate.

Podobnie są różnicowane elementy koła zębatego, tworzącego obwód zewnętrzny odznaki, elementy koła zębatego są polerowane (błyszczące), elementy wgłębne zębatego — matowe.

Odznaka jest zawieszona na łańcuszkach, umocowanych przy elemencie poziomym, tłoczonym.

Odznaki są numerowane.

Odznaka może być noszona w miniaturze.

WZÓR DOKUMENTU STWIERDZAJĄCEGO NADANIE ODZNAKI „BUDOWNICZY HUTY IM. LENINA”

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA

LEGITYMACJA

Nr

Warszawa

dnia 195 . r.

Na podstawie uchwały nr 667 Prezydium Rządu z dnia 23 października 1956 r. (Monitor Polski Nr 88, poz. 1012)

przyznaję

Ob.

ur. dnia f. . r.

odznakę

„BUDOWNICZY HUTY IM. LENINA”

Minister Budownictwa

.

1044

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 23 października 1956 r.

w sprawie warunków używania samochodów ciężarowych i ciągników (przyczep ciężarowych) do przewozu osób.

Na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1955 r. w sprawie używania niektórych pojazdów mechanicznych (Dz. U. Nr 36, poz. 225) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Samochody ciężarowe, ciągniki siodłowe z naczepami i ciągniki z przyczepami, zwane dalej w skróceniu „pojazdami”, mogą być używane do przewozu osób, jeżeli odpowiadają warunkom przewidzianym w rozporządzeniu z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. z 1937 r. Nr 85, poz. 616 z 1948 r. Nr 27, poz. 186, z 1949 r. Nr 30, poz. 218, Nr 51, poz. 389, z 1952 r. Nr 1, poz. 8, z 1953 r. Nr 14, poz. 60, z 1954 r. Nr 3, poz. 6 i z 1956 r. Nr 1, poz. 2), oraz warunkom dodatkowym, określonym w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Przepisy zarządzenia obowiązują:

- 1) użytkowników pojazdów:
 - a) administracji państwowej (urzędów i instytucji państwowych wchodzących do budżetu Państwa),
 - b) gospodarki uspołecznionej,
 - c) organizacji społecznych;
- 2) osoby fizyczne i przedsiębiorstwa nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, w zakresie przewozu konwojentów, drużyn roboczych i ładowaczy.

2. Przewóz osób ciężarowymi pojazdami mechanicznymi należącymi do osób fizycznych i przedsiębiorstw nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej jest niedozwolony, z wyjątkiem określonym w ust. 1 pkt 2.

3. Przepisy zarządzenia nie obowiązują organów i jednostek Ministerstwa Obrony Narodowej, jednostek podległych Komitetowi do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego oraz Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

§ 3. 1. Pojazdy używane do przewozu osób powinny być tak zbudowane i utrzymywane, aby nie zagrażały bezpieczeństwu przewożonych osób. W szczególności przewożone osoby powinny być zabezpieczone przed wypadnięciem z pojazdu.

2. Przed użyciem do przewozu osób pojazd powinien być zbadany pod względem stanu technicznego przez użytkownika pojazdu (§ 2).

3. Sprawność techniczna pojazdu przeznaczonego do przewozu osób powinna być wyraźnie stwierdzona w karcie drogowej.

4. Przed wyjazdem pojazdu przeznaczonego do przewozu osób osoba odprawiająca pojazd w drogę powinna:

- 1) sprawdzić, czy kierowca jest trzeźwy i wypoczęty,
- 2) wyznaczyć jedną osobę spośród przewożonych na kierownika grupy przewożonych osób, którego zadaniem będzie czuwanie nad bezpieczeństwem przewożonych osób oraz nad zachowaniem przez nie niezbędnej ostrożności,